

delse, der skal gives eller afslås på grundlag af planbeslutningen. Regionplanmyndighedens beslutning om at vedtage eller ikke vedtage regionplanretningslinier kan efter de almindelige regler kun påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål. Tilladelsen til at påbegynde anlægget eller afslaget kan efter den foreslåede bestemmelse påklages til Naturklagenævnet både for så vidt angår retlige og skønmæssige spørgsmål. Dvs. at Naturklagenævnet, hvis der er meddelt en tilladelse, vil kunne efterprøve tilladelsen og eventuelle vilkår og eventuelt vil kunne ændre en tilladelse til et afslag, selvom regionplanmyndigheden har vedtaget de nødvendige regionplanretningslinier. Er en tilladelse afslået, kan Naturklagenævnet efterprøve afslaget, men nævnet kan ikke meddele en tilladelse, hvis afslaget skyldes, at de fornødne regionplanretningslinier ikke er vedtaget.

Til nr. 14

Det foreslås præciseret, at Naturklagenævnet også kan meddele opsættende virkning ved klager over påbud.

Bestemmelsen foreslås endvidere ændret som konsekvens af forslaget i nr. 13.

Til nr. 15

Efter de gældende regler i planlovens § 61 kan Naturklagenævnet i visse tilfælde i forbindelse med afgørelsen af en klagesag se bort fra reglerne om lokalplaner og dispensationer, når klagen vedrører en foranstaltning, der er udført. Det betyder, at nævnet kan fritage for en efterfølgende tilvejebringelse af lokalplan eller meddelelse af en dispensation, som ellers ville være nødvendig for en retlig lovliggørelse af den pågældende foranstaltning.

Bestemmelsen er overført til planloven fra kommuneplanlovens § 48, stk. 4, der blev gennemført ved lov nr. 250 af 23. maj 1984 om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove (håndhævelse). Formålet med bestemmelsen er, at klagemyndigheden skal kunne fritage for en efterfølgende lokalplan- eller dispensationsprocedure, når en sådan reelt vil være uden ind-

hold, jf. bemærkningerne til § 4, nr. 5 i lovforslag L 78, 1983-84 (2. samling), tillæg A sp.1577.

Bestemmelsen i § 61 omfatter ikke reglerne om landzonetilladelse, uden at der synes at være nogen særlig begrundelse for denne forskel. En efterfølgende landzonetilladelse kan også være en formalitet uden reelt indhold. Naturklagenævnet behandler både klager vedrørende lokalplaner og landzonebestemmelserne og begge regelsæt er ofte aktuelle i den samme sag.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen udvides således, at også tilladelse efter landzonebestemmelserne bliver omfattet.

Til nr. 16

De gældende bestemmelser i planlovens § 64 om straf omfatter ikke de regler om tilladelse til påbegyndelse af et VVM-pligtigt anlæg, der skal fastsættes efter den foreslåede § 6 c, stk. 3. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel til, at der i disse regler fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Hjemmelen vil blive benyttet til at fastsætte straf for overtrædelse af forbudet mod påbegyndelse uden tilladelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 14. marts 1999, der er det tidspunkt, hvor Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 skal være implementeret, jf. direktivets artikel 3, stk. 1. De nye regler, der skal fastsættes i samlebekendtgørelsen vil blive givet virkning for bygge- og anlægsarbejder og ibrugtagen af bygninger og arealer til ændret anvendelse, hvortil der søges byggetilladelse, eller, hvis en byggetilladelse ikke kræves, påbegyndes efter denne dato, jf. overgangsbestemmelsen i direktivets artikel 3, stk. 2. Projekter, der er i overensstemmelse med en detaljeret lokalplan eller byplanvedtægt, men hvortil der ikke er søgt byggetilladelse, eller som ikke er lovligt påbegyndt før lovens ikrafttræden, bliver omfattet af de nye regler om påbegyndelse af VVM-pligtige anlæg.